

noget. Og dér vil jeg godt have justitsministeren til – måske ikke nu; jeg ved ikke, om justitsministeren kan gøre det nu – under alle omstændigheder meget nøje under udvalgsarbejdet at redegøre for, hvordan reglerne er i dag.

Mig bekendt er det stadig statsamtet, der vurderer, hvad det mener er det rigtige, og som kan omstøde et sådant testamente, og det er altså forkert. Som ved ethvert andet testamente bør det være forældrene eller dem, der udfærdiger testamentet, der bestemmer, at det skal være gældende, og det er altså heller ikke tilfældet efter det nye lovforslag. Børnene er forældrenes, og derfor er det forældrene, der i levende live skal bestemme, hvad der skal ske med børnene, hvis der eventuelt skulle ske forældrene et eller andet.

Det er for os meget vigtigt, at vi får det yderligere præciseret i den lov, der formentlig på et tidspunkt bliver vedtaget som følge af det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg skal lige gøre indsigelse mod den formulering: Børnene er forældrenes. Nej, børnene er ikke forældrenes. Børnene er forældrenes ansvar. Det er faktisk noget andet end at sige, at børnene er forældrenes. Det er ikke et ejendomsretsforhold, vi forholder os til her. Og det er altså vigtigt i den anden ende af det, at vi holder fast ved det også. Det ville dog være forfærdeligt, hvis vi gjorde det her til et ejendomsretsspørgsmål.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi holder fast ved, at barnets tarv indimellem tilsiger, at vi gør noget andet end det, forældrene ønsker. Og nogle gange kunne man ønske sig – i nogle af de sager, jeg har haft med at gøre i hvert fald – at der var en anden stabilitet omkring barnet end den, der hele tiden handlede om at passe på forældrene.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Mon ikke fru Margrete Auken kan tilslutte sig, at børnene er forældrenes ansvar? Det er da vigtigt at understrege.

Vedrørende rådgivning får jeg lyst til også at sige, at i bemærkningerne til kapitel 5, § 28, står noget om, at statsamtet skal tilbyde forældrene rådgivning. Og det skal det altså også, selv om det kun er den ene forælder, der møder op til rådgivningen. Og jeg synes, det er utrolig svært

at forlige to parter, hvoraf kun den ene er til stede.

Sådan var det jo, da vi i sin tid havde gejstlig mægling. Da skulle vi også mægle, selv om kun den ene part mødte op. Og det er at gøre grin med alle at forsøge at lave mægling med den ene part. Det er jo som regel den, der er indstillet på forlig, der så møder op, den anden bliver borte, og så er det helt håbløst at foretage sig noget.

Så jeg ved ikke, hvad ministeren har tænkt sig med den bemærkning, at man også skal rådgive, når kun den ene part møder op.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil godt bare for en god ordens skyld sige til både fru Margrete Auken og fru Tove Fergo – jeg var jo lige ved at blive rendt over ende af fru Margrete Auken her på talerstolen – at om børnene er forældrenes eller forældrenes ansvar er for mig det samme, så det synes jeg ikke vi skal komme op at toppes om.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil starte med at sige tak til ordførerne, i hvert fald alle de ordførere, der har udtrykt sig positivt om lovforslaget, og det er vel alle på nær Venstre. Så vidt jeg kunne forstå, fandt alle på nær Venstre, at selv om det er et svært område, var der fundet en nogenlunde rimelig balance i de afvejninger, der nu engang skal foretages i den her slags lovgivning. Det er jeg selvfølgelig glad for, og jeg vil gerne takke partierne for det.

Jeg må sige, at jeg var noget forundret over Venstres indlæg. I det her lovforslag synes jeg at der foreslås, som også ordførerne var inde på, en lang række gode ting, som vi alle skulle kunne blive enige om, og det er også ting, der i stor enighed har kunnet foreslås af Forældremyndighedsudvalget.

Jeg mener, det må være rigtigt, at man skal anmelde og ikke skal have godkendt i amtet, hvis man skal have fælles forældremyndighed. Jeg mener, at det må være rigtigt, at forældrene kan aftale det mere smidigt og enkelt at få fælles forældremyndighed.

Jeg mener også, det er rigtigt at styrke den ugifte fars retsstilling, når forældrene har haft et længerevarende samliv. Jeg mener, at en lang række af de andre bestemmelser også er rigtige at foreslå, og jeg kan derfor ikke forstå, at Venstre bare meddeler, at Venstre stemmer imod alle disse gode ting.